

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Io. Rvdolph. Engav Ivrivm D. & P.P.O. In Academia Ienensi
Elementa Ivris Criminalis Germanico-Carolini**

Engau, Johann Rudolph

Jenae, MDCCXLVIII.

VD18 12413879

Tit. XXXVII. De Incendio.

urn:nbn:de:gbv:45:1-10011

ginem cæmeterii sine pompa funebri sepelitur a).

TIT. XXXVII.

DE INCENDIO.

§. CCCCXXVI.

Incendium est actus, quo quis ædificiis ^{Incendium} uel aliis rebus ignem subiicit periculosum.

§. CCCCXXVII.

Itaque (1) incendiariis annumerari ne- ^{qui fecerunt,} queunt, qui incendium minati sunt h. u. ^{runt,} sic wolten dem andern einen rothen Hahn aufs Haus setzen, aut ignem subiecerunt rebus non combustilibus; (2) non nisi *attentati* incendii rei erunt, (a) qui materiam ad ignem concipiendum aptam ædibus subiecerunt, aut (b) quam alii subiecerunt, concipere fecerunt ignem, quem ipsi pœnitentia ducti extinxerunt subito b); (3) incendii consummati accusari possunt, quotquot fecerunt, ut ædes arderent. Ut hæc consumptæ fuerint c), utue flamma omne illud absumserit, quod incendiarius perire uoluit, ad delictum incendii minime requiritur.

Engau Ius Crimin. P §. CCCCXXVIII.

a) BERGER *Elect. Iur. Iudic. Crim. c. VII. aph. Cr. suppl. p. II. obs. 104. 8.*

c) WERNHER *p. IX.*

b) THEODORICI *obs. 176.*

§. CCCCXXVIII.

eos manet
pœna ignis,
quæ

Qui incendium (§. CCCCXXVI.) fecerunt (§. CCCCXXVII.) dolo malo, uiui comburuntur *d*). Cui pœnæ interpretes tunc demum dant locum, ubi ex igne subiecto integræ cuidam ciuitati aut uitæ hominum aliquid imminuit periculi.

* Olim incendiarii soluebant compositionem, *L. Sal. XVIII, 1. Alemann. LXXXI. Anglon. VIII. Frison. VII. Baiuar. IX, 1. seq.* quæ maior erat, si homines simul perierant *L. Ripuar VI.* aut domus in urbe sita incensa fuerat *L. Wisig VIII, 2, 1.* Postea *ediçtum Theodorici R.* seruos incendiarios flammis tradi, *L. Sax. V, 2* uero dolosos incendiarios cuiusuis generis uita priuari iussit. Media ætate inter Brenner & Mord; Brenner distinguebatur, quorum hi rota, illi gladio puniebantur *I. P. S II, 13. Sued. c. 114.* De eo: qui nam fuerint Mordbrenner? dissentiunt Dd. Alii clandestinos, alii mercede conductos incendiarios, alii eos, qui prædæ causa incenderunt, intelligunt. Cur multis hunc dissensum Dd. discuterem, certe non est, quum neque C. C. neque praxis laudatam incendiariorum distinctionem adprobet.

§. CCCCXXIX.

modo cessat

Ab omni pœna immunes erunt (1) septennio *minor, furiosus, ui maiori* compulsus &c. ubi incendium fecerunt; (2) sub *auspiciis principis* militantes, ubi ædes hostium, aut (3) ob urgentem *salutem publi-*

d) C. C. C. art. 125.

publicam, suburbium proprium incenderunt.

§. CCCXXX.

Pœna ordinaria mitigatur non solum modo mitigatur, (1) ob incendiarii *minorem ætatem e*), (2) melancholiam *f*), (3) insignem stuporem *g*) & *simplicitatem h*), (4) *pœnitentiam* cum celerrima ignis extinctione coniunctam *i*), itidem (5) ubi incendium *attentatum* *, aut (6) *culpa* tantum commissum ** est; sed & (7) ubi nullum integræ civitati imminuit *periculum*, utsi casa uel taberna ab aliis ædibus remota accensa fuerit *k*): neutiquam uero (8) ob delinquentis *sexum* sequiorem, aut (9) *nobilitatem* auitam; (10) ob *damni* *** igne dati *resarcitionem l*), aut (11) *transactionem* super eo initam; aut propterea quod (12) quis suam ipsius domum incendit, quodue (13) flamma opinione latius grassata fuerit (§. XXXIV, 7.) *m*).

* Qui attentatum crimen incendii pro consummato
P 2 habent,

e) BARTHOLDI d. art. p. 397.
<i>de incend. fam. c. 3. nr.</i>	i) LVDOVICI d. <i>de effect. pœnit. c. 3. §. 17.</i>
64. HARPPRECHT <i>Resp.</i> 99. nr. 35.	GRASS c. l. p. 787.
f) BERGER <i>El. Iurispr. Crim. suppl. p. 11. obs. 129.</i>	k) BEYER ad cit. art. pos. 6.
g) CARPZOV <i>pr. crim. qu. 39. nr. 10. & lib. VI. Resp. 9.</i>	l) STRYK d. <i>de incend. casual. pos. 2. nr. 7.</i>
h) CLASEN ad c.	m) WERNHER p. IX. obs. 176.

habent, qui dicant, nesciunt, quum in flammis excitatis quærant conatum. *POTT de pœna conatus c. XI.*

** Huc pertinet, qui (α) ignem, prout decet, non custodiuerunt, (β) materiam combustibilem prope locum, ubi quotidie ignis alitur, posuerunt, (γ) globis columbam petentes tectum aliquod stramineum incenderunt, (δ) loco non congruo ignem suscitauerunt &c. Pro culpæ uarietate pœnam uariare, nec semper inquisitorio processui locum esse, tradit *BERGER El. Iurispr. Crim. suppl. p. II. obs. 130.*

*** Damnum datum, illiusque resarcitio attendi debet in pœna extraordinaria determinanda. *BERLICH. p. IV. concl. 25.*

§. CCCCXXXI.

Minquam
exaspera-
tur.

Est quidem causa, cur pœna ordinaria *qualificetur n)*, quoties alia *concurrunt crimina*, ut si quis *ui pacti cum hostibus initi* incendium fecerit &c. praxis tamen in hoc casu pariter atque in reiterato incendii crimine, qualitatem pœnæ ordinariæ respuit *o*).

§. CCCCXXXII.

Vfus fo-
rensis.

Rerum forensium *Dd.* uolunt (1) minorem 14. a. si furti, quod perpetravit, occultandi causa, & (2) maiorenem, si lata culpa ædes incenderit, *gladio* puniri; (3) *fustigari*, qui leui culpa ignem suscitauit

n) *GRASS collat. I. Ciu. p. 786.* o) *CARPZOV qu. 38. nr. 67.*

tauit periculosum; (4) grauiori pœna ad-
fieri, qui damnum igne datum restituere
nequit *p*); (5) *extra ordinem* puniri (a) ci-
uem, qui, quo minus oriretur incendium,
non impediuit, quum tamen potuit *q*),
aut (b) ortum extinguere detrectauit.

§. CCCCXXXIII.

Qui incendium dolo culpaue fecit, *Iudicium*
damnum eo datum resarcire debet. In *ciuile*,
Saxonia tamen & quibusdam aliis ger-
maniae prouinciis ab incendiarii, qui pœ-
nam mortis sustinuit, heredibus resarci-
tio damni igne dati peti nequit *r*).

§. CCCCXXXIV.

Mos eum, qui ad extinguendum *Vindicta*
incendium in sua domo ortum uicinos *priuata*,
non uocauit, in ignem proiiciendi *s*),
reprobatur hodie *t*). Interim tamen, si
qui eo usi sint, ob iustum dolorem ex-
tra ordinem puniuntur.

P 3

TIT.

-
- p*) LEYSER sp. IV. *concl.* 24. nr. 51. seq.
DXLI. m. 10. STRYK *s*) Gl. ad I. P. S.
d. de incend. cas. II, 51.
q) LEYSER c. sp. *r*) Diff. DAMHOV-
m. 5. DER *pr. crim.* c. 104.
r) CARPZOV c. l. nr. 3.
nr. 43. BERLICH p.

TIT. XXXVIII.
DE MAGIA.

§. CCCXXXV.

Magiæ

Magia est ars diuinandi & miranda faciendi, modo; quem plebs adhuc cognoscere non potuit *u*).

§. CCCXXXVI.

cuiuscumque

Diuiditur (1) in *diuinatricem* & *operatricem*, atque (2) prout nititur uel uiribus & qualitatibus *naturæ*, uel, quod olim fere omnes statuebant, commercio & pacto * cum *cacodæmone* inito, in *naturalem* & *diabolicam* *x*) siue *hæreticalem* *y*). *Hæc* semper, *illa*, si simul noxia, notam incurrit criminis.

* Hoc pactum, quod ab initio mysticum fuisse uidetur, succedente tempore uerum & proprium habuerunt simplices. Vnde non mirum, quod, quum primarii hominum adfectus sint *uoluptas*, *ambitio* & *auaritia*, statuerint, magos idcirco pactum cum diabolo inire, ut (a) ipsis cum hoc, aut cum iuvene, diaboli ope per hircum adducto, *congrèdi*, atque choreis & commestationibus in monte bruçterorum interesse liceret. MIRVS de conuentu *sagarum ad sua sabbata*, (b) ut *artem diuinandi & miranda faciendi* tam in proprium commodum quam in aliorum damnum exercere,

u) WIER de præ- II, 3, I.
stig. daemon. I, I. *y*) III. BOEHMER
x) FROELICH c. I. I. E. P. T. V. p. 461.